

boju ostala je pred našo postojanko ležeča Chambrettes-Fern, v njih roki. In vseh drugih krajih napadalne fronte bili so zavrnjeni.

Vzhodno bojišče. Armada pl. Mackensen. Pri delnih bojih smo v zadnjih dveh dneh nad 1000 Rusov in Rumunov jeli in mnogo vozov — večinoma z živila naloženih — zaplenili. V severni Dobrudži je sovražnik svoje nazadovanje preko dveh izvidanih postojank proti severu nadaljeval. Armada prodira proti spodnji Donavi. — Makedonska fronta. Ob Strumi patroljska podjetja, ki so izšla ugodno za bolgarske in turške čete.

Prvi generalkvartirnojmster
Ludendorff.

Prebivalstvu Štajerske.

Svetovno zgodovinski dogodki največjega pomena so se dogodili, odkar je razpisano 5. vojno posojilo!

Zmagovita krđela zaveznikov so porazila rusko-romunske vojske ter vkorakale v Bukarešto in zasedle več ko polovico Rumunije.

Za nas tako ugodno stanje vojnega položaja in gospodarsko okrepljenje, katerega smo deležni po porazu Rumunije, so omogočili nam in našim zvestim zaveznikom, da ponudimo, svesti si svoje moči, sovražnikom pričetek mirovnih razprav.

Na boj oboroženi, na mir pripravljeni zremo z mirno zavestjo, ki jo nam narekuje naše dobro pravo, bodočnosti nasproti.

Slavnim vspehom na romunskih bojiščih se vredno pridružuje v zaledju izvojevana zmaga našega 5. vojnega posojila.

Vsled mnogostranske želje je dovolil gospod finančni minister, da se do nadaljnjega sme sprejemati podpisana na 5. vojno posojilo po 16. decembru.

Štajerci, porabite priliko, ki se vam s tem nudi, da se z ozirom na junaštvo in požrtvovalni pogum naših sinov in bratov na bojnem polju uspeh 5. vojnega posojila z vsemi močmi še zviša.

Na najvišjem mestu se napredovanje podpisovanj zasleduje z živim zanimanjem in Njegovo c. in kr. Apostolsko Veličanstvo, naš najmilostljivejši cesar, je izvolil izraziti pričakovanje, da bodejo porabili visoki in nizki, meščani in kmetje dobo, ki je za podpisane še na razpolago, za to, da bo postal uspeh 5. vojnega posojila primeren naši moči in našemu trdnemu zaupanju.

Tudi nam vsem sveti spomin na ljubljene cesarja Franca Jožefa mora ravnotako, kakor pridne na bojišču tudi nas doma vzboditi do najvišjega delovanja.

Štajerska je bila v požrtvovalnem in zadovoljnim podpiranju ožugane domovine na bojnem polju kakor doma vedno v prvih vrstah, tukaj se pa ne zahteva nikake žrtve,

vihami naval pri Stanislavu razbil. Regiment sam je bil, ko je vodila italijanska ofenziva ob Soči do opustitve Gorice, zopet na Sočino fronto poslan. Tukaj je v 7. in 8. Sočini bitki pri Oppachiasella in Lokvici preživel svoje najtežavnejše, pa tudi najslavnejše dneve. V poročilu generalnega štaba z dne 18. septembra 1916 se čita: „Priznani inanterijski regiment šte. 87 je imel pri Lokvici odlični delež na uspešnem odporu sovražnega navala“. Osmo Sočina bitka prinesla je še besnejše napade Lahov. Vkljub težkim lastnim izgubam ostala so hrabra srca naših mož trdna. Do smrti pogumni stali so na svojem prostoru, dokler nikončala bitka s porazom Italijanov. Neposredno nato bil je regiment na neki zadaj ležeči kraj zapovedan, da najde po tako grozovitih dnevih nekaj miru in počitka. Ko je regiment ognjeno črto zapustil, prišlo je sledeče povelje kornega komanda, ki mora srce vsacega vojaka 87. regimenta, pa tudi vseh vojakov, z veseljem in zadoščenjem napolniti.

kajti vsak, ki posodi državi svoj denar, dobi vrnjeno posojeno z obilnimi obrestmi.

Ni tedaj le dolžnost, temveč lastna korist vsakega posameznika, da se odzove na klic države za podpisane vojnega posojila.

Pozivam tedaj vnovič prebivalstvo Štajerske, da da premoženje in dohodke, kolikor največ more, domovini na razpolago s podpisanjem 5. vojnega posojila.

C. kr. namestnik: Clary.

Inzerati

„Štajercu“

imajo vsled velike razširjenosti **najboljši uspeh.**

Sprejemajo se:

v Ptuj pri upravi lista;

v Celju pri gosp. Fritz Rasch;

v Mariboru pri g. Rud. Gaisser.

Izpred sodišča.

Tatvina vojaške obleke.

Maribor, 13. decembra. Posestnik Jože Filipič v Pristavi pri Ljutomeru si je prilačil vojaške obleke v vrednosti čez 561 K. Pred okrožno sodnijo je dejal, da je kupil stvari od neznanih vojakov. Sodnija ga je obsodila na 8 mesecev ječe.

Obrt izgubila.

Dunaj 13. decembra. Branjevka Frančiška Bonovič ni hotela neki vbogi ženski pol kile krompirja prodati, čeprav ga je še dovolj imela. Ljudje so postali vsled tega tako razburjeni, da so jih stražniki komaj pomirili. Sodnija je obsodila branjevko na 3 dni strogega zapora in ji je poleg tega odvzela obrt.

Kako se navija cene pri jajcih.

Ljutomer, decembra. Pred kratkim bil je trgovec Marko Rosenberg v Ljutomeru, ki kupčuje prav živahno z jajci, zaradi prestopka navijanja cen od okrajne sodnije v Mariboru na 400 kron denarne globe obsojen. Predno je postala sodba pravomočna, se je morala proti njemu zopetna tožba zaradi navijanja cen dvigniti. Ker prva sodba še ni bila pravomočna, smatrati se je moralo tudi drugi čin le za prestopok. Marko Rosenberg nakupoval je jajca daleč naokrog in jih je plačeval mnogo čez itak visoko tržno ceno. Tako si je hotel zasiguriti vse zaloge jaje v tej pokrajini. Kadar je jajca

naprej prodajal, zahteval je seveda nezasišane cene. Kupci so ostali tihi, ker so morali sploh veseli biti, da so kakšno jajce dobili. Rosenberg je jajca večinoma odpošiljal v kištah po 1440 kosih. Konečno ga je vendar nekdo iz Tirolskega zaradi navijanja cen naznanil. Zanimivo je, da je n. pr. neka kmetica pri sodnijski razpravi kot priča izpovedala, da ji je Rosenberg za jajca toliko plačeval, da je pri vsaki posamezni kišti 108 kron čez tržno ceno zaslužila. In vkljub temu je delal ta poštenjak „lepe kšefte!“ Sodnija ga je obsodila zopet na 400 kron denarne globe, ki jih bode možakar pač lahko iz svojega nečednega, oderuškega dobička plačal.

Na smrt obsojen in obešen.

Gradec, decembra. C. k. deželnoobrambena sodnija c. in k. vojaškega poveljstva v Gradcu naznanja: Dne 15. novembra 1916 vršila se je pri c. k. deželnoobrambeni sodnji c. in k. vojaškega poveljstva v Gradcu vojnosodnijska razprava zoper Aleksa Zekič, občinskega predstojnika v Vigdoru, okraj Tuzla (Bosna) zaradi zločina veleizdaje po § 58 c. k. p. in zločina zoper vojno silo države po § 327 v. k. p. Pri tej razpravi je bil obtoženec v zmislu obtožbe krivim spoznan in na smrtna vislica obsojen. Obtoženec je bil obdolžen, da je v jeseni 1914 med nekim srbskim vpadom kot vodja srbskih komitadšev tem v razne kraje v Bosni pot kazal ter da je povzročil s tem, da so bili avstrijski vojaki in Mohamedanci (27 na številu) vjeti ter na barbarični način usmrteni; v enem slučaju je obtoženec zažgal hlev, v katerega je preje vjete vojake zaprl, v drugem slučaju je vjetim glave odsekali; zvezal jih je hrbet na hrbet skupaj in jih pustil z bajoneti usmrtiti. Sele po porazih Srbov opazil je Zekič, da je bolj varen, ako drži z lastno državo; zbežal je v Podgorico in Cetinje, da počaka tam avstro-ogrsko armado in je hotel bržkone pred njo igrati mučenika. Po razkrinkanju pa so ga zaprli in sodnji izročili. Stvar se je pri glavni razpravi na temelju izpovedb očitno, vendar vkljub tajanju obdolženca dokazala; vsled tega se je izrekla zgorajšnja sodba in ta sodba se je po potrjenju od c. in kr. armadnega nadpoveljstva dne 18. t. m. ob 7. uri zjutraj izvršila.

Predragi „luk“.

Ptuj, 18. decembra. Pred tukajšnjo okrajno sodnijo se je imel zagovarjati posestnik Franc Kolenko iz Možganje, ki je prodajal svojo čebulo po visoki ceni 80 kron za 100 kil, medtem ko je bila takrat najvišja cena samo 60 kron. Zaradi navijanja cen je bil obsojen Kolenko na 400 kron globe oziroma 4 tedne zapora.

Razno.

Cenjeni naročniki. Konec leta prihaja in usojamo si uljudno cenjene naročnike vabiti

1916. Nadvojvoda Joseph I. r., general kavaljerije, poveljnik 7. kora. — Sponosom in veseljem prinašam to povelje do javne razglasitve. Hossner, I. r., oberst.“

Tako je, — ponos in veselje morata srce brezprimerne vojske napolniti, ki stoji na čelu tega junaškega regimenta. Saj je vendar njegov krasni vzor, ki je najmočnejši vir junaške sile teh čet. V tem pravem junaškem srcu bivaste strogost in dobrot, a redki in krasni način združeni, tako, da se nam ni čuditi, ako ga imenujejo oficirji kakor vojaki „svojega očeta.“ Pod in z oberstom Hossnerjem je vsak 87. vjak vedno pripravljen, žrtvovati najvišje in najzadnje. V vseh srcih tega junaškega regimenta živi mogočna misel:

„Und wenn die Welt voll Teufel wär
Und wollt' uns gar verschlingen,
So fürchten wir uns nicht so sehr:
Es soll uns doch gelingen!“

— Bivališče 7. kora, dne 15. oktobra